

[Paul Holt.]

Politik, som kun kan føre til det her skilrede Resultat, et stort dansk Nederlag. Enhver virkelighedstro Politiker maa anlægge det Syn paa den udenrigspolitiske Situation, som her er skitseret. Denne udenrigspolitiske Situation ligger ganske klar, og den maa vi regne med, naar vi vil arbejde politisk for Sydslesvig. Hvis der stilles en Dagsorden som en Slags „Mod-Dagsorden“ til den af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft foreslaaede, maa vi lade vor Stilling afhænge af, hvorvidt den giver Udtryk for et positivt Krav af statspolitisk Natur vedrørende Sydslesvig.

Som man vil forstaa af det her fremførte, kan vi kun have en hjertelig Sympati med den højtærede Statsministers Kamp for at naa til et positivt Resultat vedrørende Danmarks Ansvar over for Sydslesvig. Den Konflikt, de Modsætninger, han er kommet ind i, bør løses ved, at han spørger Folket om dets Mening og gaar ud i Kamp for den Sag, som vi forstaaer er ham dyrebar og en oprigtig Samvittighedssag.

Stareke: Fra vor Side føler vi ingen Trang til at vælte Regeringen paa den sydslesvigske Politik, ikke saa meget maaske paa Grund af den højtærede Statsministers Udtalelser, som fordi vi mener, at den sydslesvigske Politik ligger godt forankret i den bedste af alle Venstreministres Hænder, nemlig den højtærede Udenrigsministers. Vi nærer Tillid til den Linie, han følger der, og vi vil gerne understrege, at vi fra vor Side ønsker vor Politik ført paa Selvbestemmelsesrettens og paa Nationalitetsprincipets Grund. Vi bygger videre paa 9. Juli-Erklæringen og paa Svarnoten til England af 19. Oktober.

Det forekommer os, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i sine kloge og rigtige Bemærkninger ser noget bort fra dette, at Forholdene i Dag ligger anderledes, end de laa i 1920 og tidligere, navnlig fordi hele Mindretalsspørgsmaalet, særlig dette, at Stormagterne ikke vil give nogen Mindretalsgaranti, ligger anderledes nu end dengang, og fordi det altovervejende farlige Spørgsmaal, nemlig Flygtningespørgsmaalet, stiller hele det sydslesvigske Problem i et helt andet Perspektiv.

Hvor vidt en Statsminister har Lov til at gaa i private Udtalelser, naar han repræsenterer en Mindretalsregering, det er et Taktspørgsmaal, som vanskeligt lader sig objektivt udmaale, men naar det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft retter saa eks-

plosive Angreb paa den højtærede Statsminister for hans Mangel paa Takt i dette Spørgsmaal, synes jeg, man maa have Lov til at sige, at det ærede Medlems egen Taktfølelse lader meget tilbage at ønske, idet han i selve Mistillidsdagsordenen taler om Statsministerens illoyale Optræden. Det er udiplomatisk og uklogt at anvende et saadant Udtryk i en Dagsorden, der forelægges i selve Folketinget, fordi det ikke blot er egnet til at skade den højtærede Statsministers Anseelse og det ærede Medlems egen Anseelse, men hele Danmarks Anseelse.

Vi nærer derimod kun ringe Tillid til den høje Regerings økonomiske Politik, og vi har fra vor Side tidligere sagt, at skulde der komme politiske Konflikter, saa maatte de efter vor Mening komme paa den økonomiske Politik og ikke paa det sydslesvigske Spørgsmaal.

Den højtærede Statsminister udtalte sig saa venligt i sit Svar paa min Finanslovtale og sagde, at det var en fornøjelig og i mange Maader interessant Tale, og at det var interessant at faa Principperne trukket op; men det forekom den højtærede Statsminister, at jeg i nogen Grad var ved at blive Principrytter. Nu er Principrytter saadan noget stift og uhaandterligt noget, noget, som det ikke er rart at være, og derfor trøster det mig, at lige inden den højtærede Statsminister fremsatte disse Bemærkninger til mig, havde han henvendt nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Paul Holt, som man jo ikke kan beskyldes for at være Principrytter. Jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere, hvad Statsministeren der udtalte. Han sagde:

„Derfor kan det være nødvendigt, synes det mig, at tage Spørgsmaalene op til en almindelig Bedømmelse og ikke blot navigere fra Sag til Sag, for saa kan Landet meget let ende et Sted, hvor man ikke ønsker, det skal ende.“

Ja, saa er det jo ikke nemt at tilfredsstille den højtærede Statsminister, naar det er galt, hvis man følger et Princip, og det ogsaa er galt, hvis man ikke har et Princip.

Nu vil jeg være ærlig og sige, at dette er ogsaa et Taktspørgsmaal; dette at anlægge Principper og bygge paa Teorier er i Virkeligheden et Spørgsmaal om at tænke og handle paa lang Siget, og andet er det ikke. Hvis man skal bygge en Bro over Lille Bælt, er man nødt til at bygge paa Principper og Teorier, og hvis Principperne og Teorierne er rigtige, saa bliver Broen staaende, men hvis de er forkerte, styrter Broen sammen. Og naar man derfor ser, at Broerne mellem